

[Arne Melchior]

grammet frem til begyndelsen af 1989, hvor jeg – jeg var ikke dengang opmærksom på det, men er altså blevet det siden – så erfarede, at det var blevet strøget af anlægsprogrammet indtil videre.

Denne vejstrækning har så stort et uheldstal, og modsat har den så godt et forrentningstal, hvis den bliver bygget, at jeg anser det for sikkerhedsmæssigt og trafikalt urigtigt og uansvarligt ikke at bygge strækningen.

Men det overordnede vigtige, som gør det landspolitisk interessant, er, at man skal kunne stole på staten, når den giver nogle tilsagn og forsikringer. Det skal gælde den enkelte borger. Her er det sket over for et amt. Det er sket over for en række kommuner.

Jeg mener ikke, at det klæder regeringen, at de 17 mio. kr., det drejer sig om i 1990, og 2 gange 25 mio. kr. i de følgende regnskabsår er blevet strøget, hvorved den nuværende regering ikke er ordbrøderisk, men den gør sig skyldig i at løbe fra et tilsagn, som samme stat, der i dag er repræsenteret af den nuværende regering – i øvrigt med et ringe antal af de samme ministre som dengang – har givet.

Jeg appellerer indtrængende til finansministeren om, at han, når han svarer på de bemærkninger, der er faldet i dagens løb, så måske alligevel giver en åbning for, at vi med den forsinkelse, der er indtruffet, men dog alligevel nu uopholdeligt sætter denne vejstrækning i gang.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Vores finanspolitiske ordfører vil tage en række trafikpolitiske emner op i anden omgang, også de spørgsmål, der er stillet. Jeg skal omtale et lille hjørne, og det er, at jeg er enig med hr. Arne Melchior i mange af de betragtninger, hr. Arne Melchior er kommet med.

Det sidste, hr. Arne Melchior nævnte, var altså Ny Nibevej. Alle må vide, at der er et sandt månelandskab oppe omkring Ny Nibe, og det er på grund af de løfter, der er givet. Og jeg er enig med hr. Arne Melchior i, at når en minister giver et løfte om en bevilling, så må de lokale myndigheder i god tro kunne begynde deres arbejde i tiltro til, at nu bliver der givet nogle bevillinger.

Det er jo rigtigt nok, som hr. Arne Melchior sagde, at hr. Arne Melchior som trafikminister

har lovet amtet deroppe, at nu kom denne vej igennem. Hr. Arne Melchior havde ikke mulighed for at holde sit løfte, fordi han gik af kort tid efter. Hr. Arne Melchiors efterfølger har lovet, at denne vej nu skulle komme, og sågar har efterfølgeren igen – det var dengang trafikminister H. P. Clausen – lovet befolkningen deroppe, at nu kom denne vej, nu blev den sat i gang.

Vi har som bekendt – det vil vores finanspolitiske ordfører også komme ind på lidt senere – stillet et ændringsforslag til vejbevillingerne, og det er helt klart, at dette ændringsforslag giver de ministre, der har lovet det, muligheder for at opfylde deres løfte.

At de lokale folketingsmedlemmer af borgerlig observans heller ikke har været karrige med løfterne om denne vej, er en anden sag, men dem kan man vel egentlig ikke hænge op på det. Det må vælgerne jo så gøre.

Birgitte Husmark (SF):

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg gerne vil gøre opmærksom på det ændringsforslag, som har nr. 29 og er stillet til § 8, Statsministeriet. Heri foreslår SF, at også ikkestatslige organisationer skal have mulighed for at deltage i ligestillingsarbejdet, også når det indebærer, at man sender en repræsentant til et møde eller en konference i udlandet.

Jeg ved godt, at udenrigsministeren i FN-regi og måske til Nordisk Råd kan udvide delegationen med repræsentanter for ikkestatslige organisationer, men i alle andre sammenhænge er der ikke mulighed for at få en bevilling til at deltage.

Som det er i dag, er det for almindelige græsrodsorganisationer næsten umuligt at skaffe penge til at dække rejse- og opholdsudgifterne. Alt for ofte bliver ligestillingssynspunkter, hvis de overhovedet bliver repræsenteret fra dansk side, dækket af regeringsrepræsentanter eller måske af medlemmer af en organisation, der selv kan betale.

Det betyder, at det til møder – det kan være i stil med den alternative kvindekongress, det kan være møder i stil med Nordisk Forum, eller det kan være mindre konferencer eller seminarer – er meget svært at komme med, hvis man er ung, eller hvis man ikke har en meget gunstig økonomi. Dermed sikres ikke den brede deltagelse, vi fra SF's side synes er vigtig i ligestillingsarbejdet.